

3° Derogaret Dignitati et auctoritati tot Summorum Pontificum, qui praesertim a tempore usq; ad nra tempora suis apertis Constitutionibus Sanctificationis nomen in nra Breuiario ordinis appositum, approbarunt et confirmarunt.

4° Stante controuersia cederet in maximum ordinis Praedicatorum doctrina et sanctitate visum, Sedis Apostolicae, atq; Catholicae Romanae Ecc^{ae} Sapientis filij et aenim soris dedecus, infamiam et opprobrium, quod eundem S. Sedis et Ecc^{ae} gloriam ualidum gloria Patris sit filij Sapientis ab omnibus in ueneratione habitus.

Et ad Ecclesiae pulchritudinem eiusq; decorem spectat quod ordo Praedicatorum in fidei sunt conformis Ceremoniarum uarietate qua circumdata est Ecclesia gaudium. Denique Ecclesiae bono, tranquillitati, et paci, scandalisq; sedandis esse ualde expedite. Suae temporibus causam de ~~Sanctae~~ Virginitate Conceptione S^{an}cti D. N^{ostri} definitur, definitionibus conuincitur.

5° Haec fidei definitio tanquam gladius anceps omnes utriusq; partis contentiones uicissim scindat, quomodo quidem negatiuae sententiae defensores retentis Constitutionibus et decretis Pontificum hactenus facta, non plene illa omnia emittunt.

6° Paulus VI. decretum suum edidit, ad tollenda scandala, uicissim, et dissensionem per modum quodammodo articulus subiecti a Sede Apostolica fuerit definitus, uel aliter per Sedem Apostolicam pronuntiatum, ad scandala cum iam procedant ex malitia per nullam ordinari, quam per definitum fidei.

7° Si Sancta Sedes Apostolica alijs negotijs distenta, definitionem fidei in hac causa statim stabiliri non potest, unicum superest remedium, ut eadem S. Sedes omnibus Prelatis inter super hac materia et Censuris imponat silentium, quod duplici ratione conuincitur.

8° Ab exemplo quia Alexander VI. suo Unice uoij oraculo de in partibus Germania in hac causa praeditit, et Pius 2us in controuersia de sanguine Christi, omnibus perpetuum silentium imponens.

9° Si uni parti silentium, alteri uero loquendi facultas tribuatur, nunquam erit pax in Ecclesia, quae continua molestia et tribulatione inferet ad scandala, Ergo omnia uitanda et inter omnes componendam opere pretium est, ut utraq; pars silentio conuincatur.

Est autem haec materia diffinibilis, quia ita insinuant Constitutiones et decreta Apostolica, et si causa conceptionis ad alios homines spectans fuit diffinibilis, et de facto fuit ab Ecclesia diffinita, quare pertinens ad Conceptionem Sanctae Virginitatis, quae ab Adam propagatione seminis ad instar aliorum hominum uadit, non erit diffinibilis. Diffinitionem hanc totus ordo Praedicatorum omnimoda Ecclesiae pacis et quiete, expetit, et oportet, et a Sanctissimo Domino Intercedente N^{ostri} Magnae et Romanae Dominatione fieri, et uesementer desiderat humiliter supplicat. Haec omnia in sequenti opusculo de hac Conceptione controuersia nunc denuo Roma exorta amplissime comprobantur quam

Opusculum de Controversia Conceptionis Beat^{ae} Virginis nunc denovo
Roma exorta continens Dubia tria iussu S^{mo} P^{ri} Generalis Ma-
gistri ordinis Praedicatorum a fratre Petro Joanne Saragosa
de Heredia Magistro eiusdem Institutii, conscriptum.

Defensores negativa partis apud Sanctissimum instant ut Decretum Pauli V. extendat etiam ad
quod sententia affirmativa privatim aseri non possit, et a brevibus et missali fratrum Praedicatorum
Sanctificationis nomen expungat. Desistunt hi et pro communi Eulera bono et pace causam
Conceptionis a S. Sede Apostolica esse diffiniendam contendunt, et a Sanct^{issimo} S^{er}enissimi votis exorbulant.

Dubium Primum.

An Decretum Pauli V. in Congregatione S. officij editum et publicatum die viz. Septembris 1617.
(quo statuitur ut nullus in publicis Concionibus, lectionibus, Conclusionibus, et alijs quibuscumq; actibus
publicis, auserere audeat, quod B^{ea}ta Virgo fuerit concepta cum peccato originali quoruscq; articulus
huiusmodi a S. Sede Apostolica fuerit diffinitus, vel per eandem Sedem Apostolicam fuerit ali-
ter ordinatum) possit vel debeat extendi, ut neq; etiam qui in actibus privatij eandem affirmativam
sententiam praesumat proferre.

Ratio dubitandi est; quia si praedicta decreti extensio fieret, tollerentur ab Eulera Dei scandala,
contentiones, et uirga, et defensores partis negativae, videntes affirmativam partem omnino sepul-
tam, ac sub latebris silentij delitescerent. Itaut neq; publice neq; privatim comparere posset, eandem
conquererent; et si in Eulera Dei gap inter omnes subiretur maxima.

Nihilominus in responsione dubij est conclusio; Praedicta Decreti extensio stantibus Constitutionibus
apostolicis scripti 4. Cap. V. Pauli V. et eiusdem praefato decreto fieri non potest neq; debet. Probatur haec
conclusio septem efficacissimis rationibus, quarum qualibet illam decreti extensionem sufficien-
ter sati, imo vero funditus evertit et labefactat.

Ratio. Praedicta decreti extensio potius dicenda esset ipsius destructio quam extensio, esset enim
omnino contraria. Imo etiam destructiva Decreti praefati Pauli V. Siquidem in eo decernit
Summus Pontifex liberum esse tenere, et privatim asserere praam sententiam affirmativam,
si diuers. Insuper voluit et expressi mandauit ut extra hos casus expressos publicorum ac-
tum, in reliquis omnibus supra Constitutiones sumae, et illesa maneamt et exaucte obser-
uentur, perinde ac si praesens decretum non emanasset. At vero statim in initio decreti ait,
quod in Constitutionibus scripti 4. Cap. V. et suis super conceptione B^{ea}tae Virginis editis
a se innovatis libera relinquatur unicuiq; facultas tenendi et asserendi utramq; partem,
quod si licet fuerit vel non fuerit concepta cum peccato originali. Ergo cum decretum Pauli
duntaxat inhibeat affirmativam partem in actibus publicis auserere, et in omnibus alijs
actibus velit, et praecipiat Constitutiones praes. obseruari, consequenter vult et praecipit liberum
esse unicuiq; in actibus privatij eandem affirmativam partem tenere et asserere, atq; adeo praam
Decreti extensio tanquam Decreto expressi contraria ipsum genitus demoliretur, atque
destrueret, et decreti destructio dicenda potius esset.

Ratio. Praedicta decreti extensio tandem reproberet sententiam affirmativam et ei praedictam
maximam derogaret Constitutioni scripti 4. a Concilio S^{an}cto. V. decreto de peccato originali
innovata, et etiam alijs duabus Cap. V. et Pauli V. a S. Sede apostolica innovatis nam in eis (ut
dictum est) libera unicuiq; relinquatur facultas tenendi et etiam asserendi partem, scilicet negativam

et affirmatiuam. Caterum si per decretum Pauli V. affirmatiua pars in actibus publicis gra-
iam non posset per extensionem decreti praeditam, neq. in actibus priuatis asseri ualeat
in nullo casu uel actu asseri uel pronuntari posset, atq. ab eo non esset uiciniq. tuberon
praeditam affirmatiuam partem asserere ut diffiniunt praedita Aeglicia Constitutio.

3a. Ratio praedita decreti extensio tandem reprobatet uiam affirmatiuam et ei grauidicium
maximum inferret quod expresse aduersatur decreto pto Pauli V. in quo sic statuitur.

Per huiusmodi tamen prouisionem Sanctitas sua non intendit reprobare alteram opinionem,
ullum prorsus grauidicium inferre, eam relinquens in eisdem statu et terminis, in quibus
praesenti reperitur praeterquam quoad supra disposita.

Atamen maxima esset sententiae affirmatiuae reprobatio, si cum iam publicis per decretum
quinti nunc denuo priuatim per Decreti extensionem profertur nequiter, sed in perpetuum nesci-
bis deliteret indigna que ante cuiusquam conspectum apparere, et dominum labijs con-
ponet. Ex quo illud notabile eidem inferitur grauidicium ut eius probabilitas a S. Sede ap-
licata, penitus extrinqueretur, aboleretur, et auferretur. Nam cum probabile sit, quod uide-
bitur aut pluribus, aut uiciniq. expertis in sua arte si nullius hominis de ipsa sensu, uel iudica-
uatim saltem propter praeditam decreti extensionem profertur, publicari uel uiri posset, per
tota sententiae affirmatiuae probabilitas, que in doctorum dominum aensu apud alios
confirmauit aut euanesceret aut penitus periret.

4a. Ratio. Praedita decreti extensio maximam iniuriam irrogaret Sanctis Patribus et gra-
franco, Athanasio, Nankriano, Chrisostomo, Cyrillo ac Damasceno, Ep. Latinis
Iacobo, Ambrosio, Hieronymo, Augustino, Prospero, Fulgentio, Gregorio, Gregorio
Leoni S. atq. Martino Pope, ac deniq. Demigio, Maximo, Anselmo, Bernar-
dino, Aquinati, Vincentio fener, Antonio Archiepiscopo florentino, Antonio de Saba-
nauentino, Bernardino, venerabili Beda, alijsq. non paucis qui expressis uer-
batiuam sententiam pluribus in suis operibus tradiderunt. Dum propter praeditam
extensionem Sanctorum Patrum clarissima uerba, quibus eam uiam professentur
cuiusquam, saltem priuatim alteri legere, uel communicare liceret: Quod quantum
Patrum uerissima doctrina derogaret, quantumq. ipsorum honori, et praclarissimam
destruat, imo uero, quantum ipsimet Ecclesiae Catholicae suisq. filijs inferat gra-
uium, quantumq. Sacerdotij afferat exultationem nemo est qui non iudicat Sanctorum
auctoritas hoc factu dispertui haberetur, et uilipenderetur Ecclesiae Catholicae qua testatur
Sanctis Patribus praesertim denuntiat ad dogmata fidei diffinienda, et ad oppugnandos
utitur eneruata S. S. auctoritate singulari praedicta, quoad haec omnia peragenda
non sine magna ipsius ruina priuaretur, atq. careret, catholici uero praecipui archi-
que fortunis, quae ad extirpandas hereses, et conuincendos hereticos uirgare solent
penitus destituti. Verum enim uero hereticis et nouatoribus nostri temporis aduentus quan-
timum, et iucundissimum aduenit Sanctos Patres eius eaderet triumphum. Nam
ipsi agere semper tulerint tantum a Sede Applicata, et a Sacris Concilijs honorem. San-
ctorum Patrum doctrina fuisse delatum, mirum in modum exultarent, latarentur, et triumphum
si doctrinam ipsorum praeter praeditam Decreti extensionem, obscurari, contemni, et uel
perpetui tenebris inuolui conspicerent.

5a. Quinta ratio. Praedita decreti extensio praesertim derogaret Doctori Angelico S. Thoma doctori
grauissimis auctoribus, et ab Antiquitatibus totius Christianitatis potissime uero a

et ab Episcopo, et Capitulo Ecclesie Parisien in patentibus litteris, sub Dat^o apud Gentilia
cum anno 1324. die Jouis ante Sacros cineres approbata in quibus Universitas, Episcopus,
et Capitulum attestantur B. Thomam Universalis Ecclesie Lumen prefulgidum gemmas
radiantem clericorum, florem Doctorum Universitatis Parisien speculum castissimum
et inignis vita claritate fama et doctrina uelut stellam splendidam, et matutinam resful-
gentem per Dei gratiam nihil unquam sensive docuisse seu scripsisse quod sana fidei, uel
bonis moribus aduersaretur Sed et Urbanus V. in bulla que incipit Laudabilis Deo & ad
Universitatem Solosannam directam post laudatam S^{ci} Thomae doctrinam subiungit. Vo-
lumus autem et tenore presentium uobis iniungimus ut dicti B. Thomae doctrinam tan-
quam ueridicam, et catholicam seceamini eamq; studeatis totis uiribus ampliare. Et Inno-
centius 6us in sermone. Ecce plusquam Salomon sic ait. Huius Doctoris sapientia
precesteris excepta canonica habet proprietatem uerborum, modum dicendorum, ueritatem
sententiarum ita quod qui eum tenuit nunquam inuentus est eum a ueritatis tramite
deuianse, et qui eam impugnauit semper fuit de ueritate suspectus. Et denique mirum
alijs Summis Pontificibus, Clemens 8us in constitutione que incipit In quo nos die
22. Nouembris 1603. sanctum Thomam appellat diuina uoluntatis Angelium,
interpretem. Et in alia constitutione, que incipit sicut Angeli ait. Doctrina Sancti Tho-
mae testis est ingens librorum numerus, quos ille breuissimo tempore in omni disci-
plinarum genere singulari ordine ac mira perspicuitate sine ullo prorsus errore conscripsit.
Nec mirum quod tot encomijs Angelici Doctoris doctrinam Sancti Pontifices extulerint
cum ab Apostolis Petro et Paulo et a Deipara semper Virgine Maria teste Julio
3. atq; a Dei filio sub imagine Crucifixi uirga uos oraculo comprobata sit, ut tes-
tantur Cuius 6us in bulla que incipit Mirabilis Deus, de celebratione festiuitatis S^{ci}
Thomae, et Clemens 8us in utraq; citata constitutione.
quibus colligi potest quanta ueritatis, et maledicentia nota inuri debeant, qui S. Tho-
mam in fide errare dicere et scripto tradere non uent ueriti; eo quod constitutioni-
bus Apostolicis statuitur probabile esse B. Virginem in peccato originali fuisse concep-
tam, et tamen S. Thomas 1. 2. q. 81. art. 3. et alibi dixit, quod secundum fidem
catholicam firmiter est tenendum quod omnes homines praeter solum Christum, ex
Adam deriuati peccatum originale ex Adam contrahunt, alioquin non omnes
indigerent redemptione qua est per Christum quod est erroneum. Hinc college-
runt dictum S. Thomae erroneum esse in fide, quia constitutionibus Apostolicis ad-
uertatur. Ceterum nescierunt neque intellexerunt, et in tenebris ambulant non percipien-
tes Sancti Thomae dictum esse etiam Pauli Apostoli, et secundum Legem ordinariam, et
communem esse intelligendum, quemadmodum et dictum Pauli Omnes in Adam peccau-
runt, et omnes nascimur filij ire Et quod hic fuerit S. Thomae sensus ex eo euidenter
constare potest quia 3. p. q. 27. artic. 1. et 2. de peccato originali B. ma. Virgini ea pro-
fesso tractauit, et sententiam affirmatiuam absq; qualificatione defendens altera negatiua
neque heresim, neque erroris damnauit. Unde postea utramque probabiliter esse constituit.

511
Apostolica diffinierint Quare sicut dictum est a Apostolo, quia secundum legem ordinariam est in-
dum absolute prolatum est de fide, et blaspheme quis diceret, quod Apostolus in illo erravit
meritoque propterea esset tanquam hereticus puniendus. Sic et isti qui propter eandem cum
lo sententiam in fide S. Thomam errasse publicauerunt tanquam blasphemus S. Thoma-
nianses, et predictarum constitutionum contemptores, et conculcatores seuerè euent oblige
puniendi, et repellendi.

Hic autem preclarissimus Ecclesie Doctor, quamuis B^{me} Virginis deuotissimus eret, ne
dignitati, qua uniuersalis omnium Redemptor et Saluator ab Apostolo denuntiatur
tandem gloriosam Reginam peccato originali obnoxiam arbitratus est: Si enim ab
munis fuisset, non indignus redemptio, et X^{pus} Redemptor omnium nequaquam
tuisset. Si autem redemptio Christi indignus a peccato originali fuit a Christus
hoc autem valde probabiliter colligitur ex fidei diffinitione Leonis Papa allat
S. Augustino Epist. 157. ad Gratianum, quia sic diffiniuit Summus Pontifex, Nullus
qui peccati seruus est liber efficitur nec redemptus diu potest nisi qui vere per pe
fuit ante captiuus, sicut scriptum est, Si vos filius liberauerit, vere liberi eritis; Ve
ta hanc affirmatiuam si quis ab uniuersali redemptionis xpi Domini
Beatissimam Virginem que creaturay omnes meritis longe antecellit, exemptam
assereret Dignitati christi valde preiudicaret et ab eius redemptionis Corona
num morale, imo gratiosiore alyis omnibus gemmam subtraheret, qu
modum si quis a temporali Rege Dominio Urbem que eius amplissima de
inter alia domini parte preecipuum habet locum exprimentam, et subtra
esse diceret, Maiestati et temporali eius dignitati notabile inferret grau
quod quam agre tulisset Summus Pontifex, non est qui dubitet. Ex his
plane inferitur hanc S. Thoma doctrinam tam multipliciter commendat
saltem priuatiuè edocendam et asserendam esse, nam alia vana su
canea atq; inutilia essent eius Encomia et laudes, si nec publicè propter
tum, nec priuatiuè propter pram decreti extensionem de ea sermo haberi pos

Pa. Ratio. Inreduta decreti extensio esset parare et iniicere laqueum discipulis
quo eorum animas caperentur, et demonij obsequio miserime subicerentur,
Pyrones qui sane S. Thoma Encomia legunt et discunt ut eam plenus et p
Intelligent, inuato sciendi desiderio, quo omni homo naturaliter sur
Doctores consulere compellerentur. Isti vero suoi docendi occasionem
tanquam imbræ a quibus aqua naturali suo cursu profluunt, Eloq
prientia sua emitere, et ignorantes discipulos visitare, nisi vni vbi
inferrent, non pretermittent, conceptum enim sermonem continere q
poterit? Alij autem in doctrina S. Thoma magis versati argumenta
difficultate (que in hac materia sunt plurima et intricata) facile un
Magistris et vni doctissimis, propter sciendi oalem cupiditatem tratabat
que enim mortalia peccata non cogit sacra et naturalis sciendi summa
at

at vero à S. Sede apostolica tanquam ab omnium matre maxime cauendum est, ne filijs suis instruat, et pareatur laqueus, quo ferè omnes illaqueantur et in eternum miserimè pereant.

7^a Et ultima ratio. Prædicta decreti extensio si fieret esset posmodum valde nocua diffinitioni fidei à S. Sede Aplyca in hac materia fienda siquidem ea sententia in hac causa à Sede Aplyca erit potius diffinienda, que magis pietati fidei est conuena et que magis sanctorum auctoritati conuorat. Ea autem est, (inquit S. Bonauentura in 3. sent. d. 3. q. 2.) affirmatiua scilicet, quam ut probet, altera securiorem esse tradit, et pietati fidei, et sanctorum auctoritati magis esse conformem. Summum sub his uerbis confirmat. Et si mater dei habenda sit in reuerentia et magna circa ipsam habenda sit deuotio, multo maior est habenda erga filium, ex quo ipse ei omni honor et gloria. Et ideo quia respectat ad excellentem dignitatem christi, quod ipse sit omnium saluator, et redemptor, et quod ipse omnibus aperuit paradisi Januam, et quod ipse pro omnibus mortuus est nullatenus ab hac generalitate Beata Virgo Maria excludenda est. Nam cum matris excellentia ampliatur, filij gratia minuitur, et si mater offenditur, que magis uult filium extolli quam se ipsam, utpote creatorem quam creaturam. Quod autem quod affirmatiua scilicet auctoritati sanctorum magis conuoret probat; Quia communiter sancti cum de materia ista loquuntur, solum ipsum excipiunt ab ista generalitate qua dicitur omnes peccauerunt in Adam. Nullus autem inuenitur dixisse de his quos audiuimus auribus nostris originem Mariam à peccato originali fuisse immunem. Hec S. Bonauentura, quibus uerbi satis aperte testatur S. Eulieb^{us} Doctor, nullum uig^o ad sua tempora patrem extitisse, qui sententiam negatiuam tenuisset, sed neque post eius tempora extitit. In cuius rei confirmationem fertur à nonnullis uiris fide dignis eisdemq^{ue} grauissimis atq^{ue} doctissimis, qui Epamin^{um} Suius cause coram S^{mo} D^{no} N. Paulo VI. (post publicationem prædicti decreti) ad instantiam Episcopi Carthaginens^{is} oratoris Regis Catholici facto interfuerunt, fuisse coram Sanctitate Sua liquido ostensum quellum ex sanetis Patribus, neq^{ue} etiam ex adductis à negatiua scilicet defensionibus eam uerè et realiter tenuisse, atq^{ue} ideo decreti facti penituit, summum Pontificem de hac ueritate, et de tota causa plene ac perfecte informatum et Catholico Regi pro diffinitione parti negatiue uolentius instanti, scripsisse, ut ab sua instantia abstineret et quia si diffinitio nis opus ipse assumpisset, affirmatiuam scilicet, iuxta S. Patrum sensum de fide stabilie atq^{ue} diffinie debuisset.

Hinc satis aperte constat quanti estimanda sit hæc affirmatiua scilicet, et quod conuolucanda non sit, neq^{ue} ab ore hominum profliganda. Sum quia negatiua parti assertore si illa de fide diffineretur contemplantes fuisse ante despectum Sabitam atque contemptam difficulter eam amplecterentur, imo et sue moridum adserere contenderent, falsis de Sede aplyca conuolucantes, quod causam non ut ignis merita

exigebant, considerasset, cum etiam, quia postquam in id affirmativa fuisset
diffinita, iustam querelam haberet, quod a sede apostolica male tractata et spre-
ta fuisset, et quae libera est tanquam anuilla foras fuisset erepta. Libera enim ipsa est
petri temporibus in domo Eulidis Sancti S. S. lue coelitus infusa applausibus
et comprobantibus nutrita et exaltata. Deus autem Abrasae ad sedandam
irrogia, domi suae orta, non liberam, sed anuillam eyri praecipit, dicens:
anuillam et filium eius. Anuilla est sententia negatiua, quae clam furtiue in
domum Eulidis cepit introduci, filii, eius acerrimi defensores, eos a se eyri
propulsari ad contentiones et iras in domo Eulidis excitata, sedanda, sibi
dictum putet, summus Eulidis Pontifex, et Pater omnium.

Ad rationem dubitandi respondetur ex his quae S. Thomae tradit 2^a 2^a q^o
art. 7. ubi ait: quod bona spiritualia quae sunt de necessitate salutis non
praetermittenda, propter scandala passiva vitanda. Si autem non sunt de necessitate
salutis, aut scandala passiva procedunt ex materia, cum scilicet aliqui volunt
dare sibi spiritualia bona, scandala conuitando, tunc non sunt dimittenda
ritualia bona sed contemnenda sunt scandala, tale fuit scandalum Pharisaeorum
qui de doctrina Domini scandalizabantur, quod est contemnendum
docet Mat. 18. Aut scandala passiva procedunt ex ingratitudine et malitia
sunt scandala perfillorum, et tunc squalia bona vel occultantur, vel interdum
sunt differenda. Si periculum non imminet quousque reddita non sibi scanda-
lizent. Quod si post redditam rationem sibi scandala darent, iam videntur ex
malitia procedere et tunc non sunt propterea squalia opera dimittenda.
vitanda scandala in materia conceptionis sextae q^o Constitutione Graue enim
Luis V^o Aliam super speulam, et Paulus V^o tertiam Regis pacifici ediderunt
quibus utramque controuersiam partem tanquam probabilem et ab omnibus
posse statuentem omnem scandalizationem praesiderunt. Qui enim scilicet
patere poterat aditus, cum Eulidia fore multiplicatis Constitutionibus ap-
doceat, ex neutra sententia scandalum posse oriri: Neutram vel omnem
scandalum praebere? quamlibet tutissime defendi? Verum quia praedictae
vel assertoriae negatiua in id imperiti eam contra summorum Pontificum
stitutiones plebi quasi de fide proposuerunt, vel exaggeratione tali quod
populis tanquam de fide appaerendit, Camenim de fide esse quidam
in Hispania predicauit, et Hizali alij, et in suis praedicationibus alij
marunt ipsi sunt qui scandalum in populis generauerunt, imo ipsum
inobedientiam Constitutionum apostolicarum conuitauerunt, et mille artibus
minis, et terroribus commouerunt, ut negatiuam inquam mordicis tenent
et affirmatiuam perquisitis diis haberent, et inmaniter inuequerentur
alij haec conagunt ut puerum in armatum, et gladio acinctum de-

unt mortem affirmatiua sententia asserentibus minantem sub his verbis: Quien dixer, que mi Madre en pecado se concebida yo lo quitare la vida. Quasi snia affirmatiua contra ipsum esset, et non potius sue Dignitati ampli- scanda valde conueniret. Nam si negatiua snia pia in Virginem apparet affir- matiua pietati fidei, et xpi Uniuersali Redemptori Dignitati est magis consona, ut iam supra fuit explicatum.

Quod si negatiua snia defensores ut parerat in hac materia iuxta applica mandata predicasset, nulla rone sepeulus de affirmatiua snia predicatione scandalum sumpsisset. Quamobrem Paulus V. episcopus scandala ex asserione huius affirmatiua snia in publicis actibus in populo xpiano exorta scandalala esse pusillorum decretum predictum edidit, quo prohibuit eam publice doceri, tamen defensoribus huius snia liberam reliquit facultatem eam priuatiu asserendi ut quilibet posset de eius probabilitate reddere conem. Quod et priuatiu per domos quando se ougio offerebat, fecerunt, ut modo negatiua partii defensores allegant et acceptantur. Et cum subiungant scandala huius post redditam rationem per- durare atq; propterea pram decreti Exentionem a S. Sede Aplica stabilienda esse procul dubio et ipsi fatentur scandala illa iam non ex Infirmiate et igno- rantia sed ex malitia procedere, et iam non scandala pusillorum, sed maligno- nantium esse. Hec enim propria natura et conditio est scandali pusillorum ut reddita sufficienti rone ut scandalum esset omnino cessare debet, quod si non cessat, iam pusillorum scandalum non est, sed ad scandalum transit Phariseor iam non ignorantium et infirmorum scandalum esse potest sed malignantium, quod etiam ex duplii alio capite comprobari potest.

Quia illud scandalum dixit S. Thomas loco citato ex malitia procedere, cum scilicet aliqui uolunt impedire bona spiritualia, at omnes fere negatiua partii defensores, in hoc unum contendunt, et hoc unum certatim moluntur, ut scandali ab ipis ex Inuidia conuitati sniam affirmatiuam impediant, labefactent, et funditus evertant.

Hoc etiam constat ex contumelijs et Inuidijs quas frequentissimay in ore versant ne- gatiua sentia defensores, quibus ob uiribitiam et falso confirmatam suam de fide sniam alterius snie affirmatiua asserores appellant uirios et S. Virgini inimicos, ac uisamatores, et alia similia proferunt ore maledicis, negientes his etiam contumelijs et opprobrijs sanctos Patres qui ita omnes senserunt affiere, imo etiam ipsam Eulensiam uiriam uocare quo sniam affirmatiuam ut probabilem proposuit, liberam facultatem tribuendo illam tenendi; Sed isti Doctores in exuere se uirios ostendunt Eu. rebelles, Excommunicatos, Suspendos, et irregulares. Omnes enim

113
Sapientia ipsa facta vicurrunt, qui talia iurant contra expressa Aeglia mandata
cum ergo nunc scandala omnium ferè defensorum negatus partem ex malitia ne
est suboriatum, deneganda est ei omnino à Sede aplice pro de re extensio
nullo modo ab eadem est permittendum, quod propter d. Scandala affirmativa
occultari, vel privatim aseri, minimè possit, quia (ut sapienter S. Thomas
propter scandala ex malitia non sunt spiritualia bona occultanda vel dicitur
Quin potius deberet Summ. Eulie Pontifex prohibitionem à Paul. V. in sua
factam quod publicè affirmativa omnia non aseratur propter scandala ex
pusillorum, (cum experientia sit compertum, iam scandala illa transiisse
scandala malignantium, et ex malitia post redditam sufficientem rationem
procedere,) secundum temporis exigentiam tollere et annullare atq. ad diffin.
Constitutionum Sixti 4.º et Paul. V. omnia reducere, si enim ea
predicta penitus sopirentur, tumores et ripa cessarent, Doctrina S. Thomae
à Sede aplice toties fuit commendata à sua iniuria vindicaretur, Justitiæ
inter utriusq. partis defensores, constitueretur, qua deuotius B. Virgo ab omni
illi coleretur, et perpetua pax atq. tranquillitas, qua in Eulie tot saecula
ante primum Decretum viguit, feliciter restituta floeret.

Finis primi dubij.

Dubium Secundum

An nomen sanctificationis ex Missali et breuiario
ordinis Predicatorum pro festo B. M. Virginis
quod 8.º Decembris ab Ecclesia celebratur, ex-
pungi nunc debeat, et loco eius nomen Con-

ceptionis supponi?

Ratio dubitandi est, quia videtur expedire ordinem Predicatorum Eulie Romane
que verbo Conceptionis pro sua festiuitate utitur esse in eo confirmandum.
responsione dubij sit conclusio. Nomen sanctificationis est omnino retinendum
et expedire valde, et festo et Ecclesia Romano et ordini Predicatorum quod
eius Missali et breuiario minimè expungatur; Probatur conclusio quod
efficacissimis rationibus.

1.º Ratio. Nomen sanctificationis vltimissimum est in sacra Scriptura et
Joan. 10. illud sibi applicuit, dicens, quem pater sanctificauit et misit in mundum.
Et de ipso Luc. 1. dixit Angelus Beate Virginis Et quod ex te nascetur sanctus
vocabitur filius Dei. unde communiter dicunt sancti Patres ipsum sanctum
esse et Ecclesia nomen sanctificationis tribuit B. Virgini ex illo loco psal. 41.
sanctificauit

sanctificavit tabernaculum suum altissimus, quem S. Thomas offert, et de eadem Beata Virgine intelligit 3. q. 27. art. 2. in arg. Sed contra, cum ergo nomen sanctificationis communiter pro filio et pro matre usurgetur, non est cur apud ordinem Prædicatorum in usu esse non possit, et à sui tibi deleberi mereatur, præsertim pro antiquissimo festo ab ipso suo nomine celebrato.

Ratio. Mysterium quod in hoc festo ab Eu. celebratur, aptius, distinctius, et clarius per sanctificationis, quam per Conceptionis nomen explicatur, non ergo illud reici, et eius loco ab ordine Prædicatorum admitti debet. Probatur assumptum, Eulid in hoc festo non celebrat aliquam ep. duabus opinionibus quia una ex illis à parte rei falsa est, et utraq. iuxta Constitutiones Apostolicas est probabilis, atq. adeo incerta, dubia, et potest esse falsa, imò iuxta Aristotelem, multa falsa sunt probabiliora veris, sed celebrat rem veram, certam et indubitatam, quia est Columna et firmamentum Veritatis, et nequit decipi, imò neq. exponi periculo evadendi. Res autem certa que ab Eulid celebratur, est Sanctitas et puritas Beate Virginis abstractens ab hoc, quod hoc illi contigit per præseruationem, vel per emundationem à peccato. Et hoc modo sumpta Sanctitas Beate Virginis est res certissima et indubitata. Et quis non videat quod Sanctitas aptius, distinctius, et clarius per Sanctificationem quam per Conceptionem exprimitur? Sanctificatio enim solum dicit actionem qua quis Sanctus efficitur omnino, abstractentem à modis quibus Sanctus fiat, vel ex non Sancto, Sanctus, vel ex peccatore Sanctus, sicut Substantia solum dicit id quod per se existit, abstractens à corporea et incorporea, atq. propterea nomen Sanctificationis ex sua propria et immediata significatione tantum importat Sanctitatem abstractentem à modis, quibus illa fiat; Nomen autem Conceptionis ex suo proprio Conceptu, non significat Sanctitatem ut de se clare patet. Quare Sanctitas et puritas Beate Virginis per Sanctificationis nomen ex vi vocabuli distinctè explicatur, non autem per Conceptionis vocem, atq. adeo mysterium quod ab Eulid in suo festo celebratur, aptius, distinctius, et clarius fidelibus omnibus per Sanctificationis quam per Conceptionis nomen aperitur.

Ad diem S. Vulgus existimat per sanctificationis nomen emundationem Beate Virginis à peccato celebrari, non ergo per illud nomen aptè mysterium ab Eu. in hoc festo celebratum declaratur.

Respondetur tamen parum referre, quod vulgus imperitum hoc mysterium sentiat, quia et falso existimat per nomen Sanctificationis significari, quod Beata Virgo ab aliqua macula fuerit emundata, et nihil. Eu. propter huiusmodi vulgi sensum ab illa festiuitate non debet Sanctificationis nomen, sed sub illo ipsam aptissime celebrari consuetum. Et enim vulgi iudicium errore plenum, ut S. Augustinus ait, lib. 1. de Civit. Dei, Et ut Melior Chanus Epus Canariensis, lib. 3. de Logis Theologicis c. 2. auctoritatem Porphyrii, et aliorum sapienter asserentium induens asserit diuina mysteria Deo non

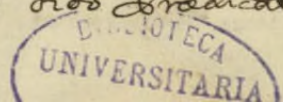
patitur in aures vulgi innoxie pollutay. Quid enim populus est (teste Chryost. Som
in Jo. nisi quidam tumultus perturbationis plenus ex stultitia maiori ex parte con
atq; temere compositus, ad instar fluctuum maris, varia et pregnantis sententia saepe
mero iactatus? quamobrem contemnendum esse vulgus, nec sequendum sed peritius
endum, sapientes viri iuxta Celestini S. iniam c. docendus definit. Et semper
arbitrati, et in nro casu instruendum est atq; docendum nomen emundationis non
dationem, a peccato Sed ^{Deo} Virginitatis Sanctitatem et puritatem esse intelligendam
Dies 25° si miserium quod ab Eu. in hoc festo celebratur aptius et distinctius per
tificationis nomen quam per Conceptionis nomen exprimitur cur Eu. a. Rom.
qua Spiritu Sancto legitur hoc festum Conceptionis nro celebrari decrevit?
Respondetur Sapientissimi ab Eu. Romana id factum esse, ut certum diem designaret
Beat^{ae} Virgini Celestis gratia Sanctitatis divinitus fuit inspirata, et sicut
Beat^{ae} Virgini festivitatis celebrandi, semper Eulid. diem certum
et post diem Annuntiationis, Natiuitatis, Purificationis, Visitationis, et
tionis ita expediens indicavit Eulid., ut festo suo diem certum minimum
tionis stabiliret. Duo enim sunt que in hoc festo celebrantur, et Beat^{ae}
Sanctitatis, et dies que sunt imperita. Dies nomine Conceptionis, Sanctitatis, et
Sanctificationis vocabulo aptissime demonstratur, Et ut hoc duo simul in
festo ab Eulid. celebrari omnibus feret conspicuum, Sicutus q. qui in
cum prope celsa, celebrationem predicti festi sub nomine Conceptionis
adhortatus postea celebrantibus fratribus Predicatoribus Rome Capulum
generale et statuentibus primum festum nomine Sanctificationis sub
duplii per totum ordinem esse celebrandum, Statutum suum confirmavit
gratum fuisse arbitrari summy Eu. Pastor ut quando dies suo celebra
sub nomine Conceptionis ab Eulid. Romana colitur Sanctitatis
sub nomine Conceptionis eodem die ordi Predicatorum relinquatur ce
da. Unde non leui modo vero gravissimum et suo festo et Eu. Romana
ferret proiudicium, si quis festum predictum ab ord. Predicatorum
nomine Sanctificationis, celebrandum prohiberet, tolleret enim ab Eulid.
ae a fidelium mentibus et memoria Intelligentiam et representationem
ij quod in hoc festo ab omnibus modo sub illo nomine celebrari et coli dignetur
Successu namq; temporis suo Intelligentia fidelibus tam nefaria et Beat^{ae}
Virgini Excellentie et dignitati, tam consona sepulto Sanctificationis non
quod illam omnibus quotannis representabat et ob oculos ponebat, perpe
oblivioni traderetur.

3^a Ratio. Ordo Predicatorum ab sine quo ritum celebrandi hoc festum sub
Sanctificationis retinet ex Conceptione Sedi Apud etiam Sicuti q. post iam
edit

entiam ab illo Constitutionem, cum præcelsa ut dictum est et constat clarè ex Sistorij
 authenticy ordinis, sed manifestius ex diplomatibus Aplicis concessis, videlicet à Summis
 Summi Pontificibus, iuxta exigentiam impressionis librorum Doctorum ordinis in initio
 Breuarij et missalis eius ordinis usq; ad præsentem diem per extensum Impressis.
 Quibus Summi Pontifices præcipiunt alumnis ordinis subscribere et panis ut in diuino
 officio teneantur seruare dispositionem Breuarij, et missalis, qua die 8. Embis ex
 pressè statuitur fieri officium et missam de Beat^{ma} Virgine, sub nomine sanctificationis.
 Insuper in autis fiium Capitorum generalium 1481. 1484. 1505. de Sicutu et Conseruacione
 Sedis aplice celebratorum inuenitur statutum valde antiquum, de celebrando Sicuti festo
 sub nomine sanctificationis, quod semper in toto ordine fuit acutaret Ap^o et Sicuti.
 Generalium ab omnibus obseruatum ut videre est in ult^a editione Romana
 prædictorum librorum ibid. et ibid. ac in omnibus alijs præcedentibus quod
 in Martyrologio ordinis Salamantice et Romæ postea impresso sub Generali Sera-
 phino Qualli, et sub Generali Hieronymo Pauere inuenitur nomen Conceptionis
 et non Sanctificationis, iniuria Typographi factum esse constat, quia in Calendario,
 Breuarijs, et Missali ordinis sub ydem Generalibus impressis, quibus ordo in diuino
 officio utitur, nomen sanctificationis et non conceptionis est reparatum. Et Mar-
 tyrologia illa statim ac in manus fratrum decurrerant in ipsi corrigebantur, deleto
 nomine Conceptionis et apposito nomine Sanctificationis.

Quare cum hæc celebratio sub nomine Sanctificationis Condi^{ti} tot Ap^o Const^o ordinis
 Predicatorum sit concessa approbata et confirmata non absq; Sedis ap^o contemptu,
 Sanctificationis nomen a Breuarijs ordⁱ expungetur.

Ratio. Delere hæc temporibus Breuarijs ordinis Sanctificationis nomen ad Instan-
 tiam negatiue partis defensorum, cederet in maximum ordinis dedecus, Infamiam,
 et ignominiam. Nam si contentio nulla esset absq; opprobrio posset idemmet ordo
 mutare Sanctificationis nomen ut nonnulli alij ordines fecerunt. At modo
 quando fratres Minores et Latres Societatis JESU Sanctorum Patrum a seipis (Ho-
 ma et Bonauentura affirmatiuam omnia funditus conantur euertere et
 Predicatorum ordinem propter eius sine perpetuam assertionem, et Sanctorum
 Patrum defensionem, inmani odio prosequentes, et infinitis prope modum laboribus
 et angustijs reparant illis omnibus per Dei gratiam viriliter iam superatis non
 patietur ordo sane iniuriam sibi ab illis irrogari, sed usq; ad sanguinis effusionem
 (si per Conseruacionem Sedis ap^o ei liceat) resistet, nedum nomen Sanctificationis
 eorum opera expungitur de comparata victoria aduersarij gloriante populis et
 gentibus dolore huius conseruantibus dicant se victores extitisse, et de ordⁱ Predica-
 torum Victor atq; de errore sua sententia conuicto gloriose suim præse. Quare in-
 stanter, Instanter et Instanter sumi apud Sedem aplicam ordo Predicatorum

qui eandem eiusq[ue] Catholicam fidem tot annorum seculis professo sanguine, vi-
pendio, ac singulari doctrina mira cum probitate coniuncta, breuiter statutus est.
vintus, contendet, ut non permittat Summus Eu.² Sacerdos ordinem sibi sibi
et in omnibus obsequentissimum, hac infamia apud populos affici et eorum la-
taerari. Nam alia ordo insigni Sanctitate, et omni literarum genere ornata
in Sonorem apud omnes semper habitus, veniret in opprobrium cunctis gentibus.
doctrina quae tanquam fulgentissimum sidus totam Ecclesiam illuminauit, sua
ignominiae tenebris obscuraretur, eiusq[ue] Praedicationis quae haereticorum et alio-
rum peccatorum mallemus semper sua, ob sanctam causam ab impijs contempta, uberrimum
Sacerdotum protulit fructum demereri minime referret et qui sedis apostolice aduersus
Haereticos, acerrimus fuit propugnator, ab eisdem faule despiceretur. Quam
S. D. Nostri Ecclesiae Romanae partes esse videntur ordinis Praedicatorum tam
sapientis, et obediens, sibi gloriam et honorem defendere, eiusq[ue] causam tanquam
propriam suscipere, ignominiam ab aduersarijs sollicitè et proprio per
ipsum a se deulsis omnino propulsare.

Ad rationem dubitandi resp. in rebus quae fidei sunt necesse est ut Ecclesiae Romanae
alia eius partes, tanquam suo cogiti conformentur; ceterum in alijs quae
non spectat, sed ad ceremonias ritus, et modos celebrandi Ecclesiae pulchritudo
epigit in membris varietatem quippe cum in sacrum rerum diuersitate
venusta, et decor mirabiliter appareat; De Ecclesia scriptum reliquit
Psalterium Psalm. 44. Astitit Regina a dextris tuis, in vestitu deaurato,
cunctata varietate, vestitu deaurato fidei formata Ecclesiae est, Varietas autem
diuersitas aliarum ceremoniarum, unde in Ecclesia antiquiore ordinis
distincto Breuiario et Missali à Romano vsus sunt, et haec usque vtuntur
et ordo Praedicatorum et Ecclesiae S. Petri de Urbe in choro Psalterium de-
num legit, cum tamen tota Romana Ecclesiae Psalterio secundum editionem
70. interpretum, in officio utatur. Et de illo Psalterio intellexit S. I. B.
cum in regula c. 3. praescribit quod Clerici faciant diuinum officium secun-
dum ordinem S. L. B. excepto psalterio vno etiam in Capella S. D. N. I. B. a
brante solenniter eodem S. M. Subdiaconus praeter morem Ecclesiae Rom. absq[ue] sola
sancti S. I. B. et ipse S. M. manu sinistra ipsius suscipit, (sicut faciunt per
et per fistulam sanguinem Christi sumit, Haec omnia et alia dissimilia ad ceremonias
rituum varietatem pertinentia non modo Ecclesiae Rom. splendorem ac decorem con-
nuunt, quin potius augent, ornant, et vehementer illustrant; Quod autem ordo
antiquissimo sanctificationis nomine dimisso concepti vocabulum denuo recipere
debeat, quantamque ex sua puritate et seculo et Ecclesiae Romano et ignominiae
sua iniuria satis abundè superius fuit demonstratum

Finis 2. Dubij.

Debit

Anhis temporibus expediat quod Sancta Sedes Apostolica
causam de Beate Virginis Conceptione pro Eu.^a pace et tran-
quillitate per fidei definitionem terminet atq; absoluat?

Ratio dubitandi est quia grauisissimi Doctores sentiunt hanc causam non esse diffinibilem
ab Eucha^a utramq; partem quia non est respectu ad fidem, et ideo Eu.^a utramq; partem sub
gramine positam dereliquit. Nam si ad fidem pertineret una ex partibus a parte rei esset
heretica, et falsa, et non posset ab Eu.^a tanq; probabilis sustineri. Sed nihil in responsione
dubij est prima conclusio. Expediit ut Sancta Sedes applicat ad pacem Eu.^a procurandam et
seruandam et ad veritatem in re dubia declarandam causam de Conceptione de fide diffiniat
atq; Probatur solutio duabus efficacissimis rationibus.

Ratio. Omnia decreta Summ. Pontificum ad tollenda scandala content.^a et iriga, et ad com-
ponendam pacem inter utriusq; partis Suius de Conceptione controuersio defensores per modum
provisionis Sacerdotum facta non fuerunt sufficientia, ut aduersary (vixote negatiua partis as-
sertores testantur) ad supradicta omnia consequenda, uniuersum ergo et efficacissimum remedium
supereest (quandoquidem alia a negatiua partis defensoribus adiuncta non subsistunt)
ut Sancta Sedes Applicat sua definitione tanquam gladio amigiti utriusq; partis
defensorum calumnia profundat et Veritatem de fide tenendam omnibus patefaciat
Sae enim uniuersi fideles grato animo suscipient, amplectentur, et venerabunt
et sub illius umbra inno pacis foedere inuito conquiescent.

Ratio. Paulus VI. prefatum decretum ad instantiam vni^a negatiua defensorum edidit
quo vni^a affirmatiua in publicis actibus aseri ad tollenda scandala, iurgia, et dissen-
siones prohibuit, quousq; archy Sui a Sede applicat erit diffinitus, vel per Sanctitatem Suae
et Sedem Applicat fuerit aliter ordinatum: Sed negatiua vni^a assertores adhuc
conqueruntur per d. decretum non fuisse plene a Sede applicat profectum cum
adhuc permaneant scandala et iriga, et Sae cum ex malitia procedant nunq;
cessabunt etiam si quod ipsi exoptant, consequerentur, quousq; causa per diffinitio-
nem fidei terminetur; Ergo expediit ut S. Sedes Applicat quod insinuauit in
Constitutionibus et decretis Applicat tandem perficiat.

Quod ordo Predicatorum humiliter et instantissime supplicat Sae Sanctitati quat.
hoc suavissimo et efficacissimo pari et tranquillitati Eu.^a Catholica consulat remedio.
Conclusio. Quando S. Sedes Applicat alijs grauisissimis negotijs distenta sane causam breui
tempore absoluerit per definitionem fidei roqueat; et interim remedium aliquod pro
sentibus malis adhibere velit, illud unum efficiat, ut utriusq; partis defensoribus
vni^a vero et omnibus fidelibus silentium super Sae materia irigonat. Probatur
conclusio duplici ratione efficacissima.

Ratio sumitur ab exemplo, in Sae eadem causa, que apud Germaniam roster fuit

115
Prædicatory et Minores verfabatur Alexander 6us iuxta uocis sue oraculo ad
Morum ^{Cardinalium} Sacerdotum Episcopi Sabinen ordinis Prædicatoryum Protectoris, et
Albanen, ord. Minorum Viceprotectoris, die 16. februarii anno 1502 uniuersis
bis utriusq; p^{ri} ordinis in partibus Alemannie commorantibus præcepit
Bullam sup^{ra} 4ta obseruarent, addens ut nullus sub censurâ et p^{ri} in d.
contentis et sub p^{ri}na p^{ri}uationis officij prædicandi directi vel indirecti
careat, vel prædicari faceret, vel quomodolibet alter sermonem ad populum
de conceptione B^{er}ginie virginis Mariae uolens silentium totaliter coram
de hac materia sub eius censurâ obseruari; oraculum autem præcipit Leo
Redemptorij. Sub dat^o Rome in edibus ædificiarum dd. Cardinalium a
die ultima Martij Pontificatus Alexandri 6^{ti} anno 2. Joannes B^{er}g
de mandato J^o Laurentij Bouatij de mandato
Quod ergo Alexander VI. tunc fuit pro fratibus Prædicatory et minoribus Alem
faciat nunc S^{an}ct^o D^{omi}n^o n^{ost}r^o, induens super hac materia sub eisdem censurâ non so
Prædicatory et minoribus, sed alijs omnibus fidelibus, ut ne publice, nec p^{ri}uati
sermonem inducant, sicut ed^o fuit P^{ap}æ 2° in illa controuersia habita a fratibus
catoribus et minoribus, An diuinitas separata fuerit à sanguine Christi in
effus? Nam quamuis fies Prædicatory qui partem negatiuam tuebantur
sanct^o ad. conuincerent et gloriosam de eis reportarent uictoriam, sancta
Sedes Apostolica, et fratrum minorum ordinis de Eu^{ro}pa benemeriti honori p^{ri}u
non solum illis sed omnibus super hac controuersia perpetuum imponit sil
quo sanctissimo Decreto sedata penitus fuit illa tempestas et facta fuit in
tranquillitas maxima. Quod etiam in hac altera de conceptione controuersia
modo conuincet, si fidelibus omnibus silentium, et publicè et p^{ri}uati sub
censurâ indicatur.

2^a Ratio. Nunquam hæc pax et tranquillitas in Eu^{ro}pa expectari poterit si uni
parti silentium imponatur et alteri libera loquendi, et alterius partis de
reparandi inquietandi et molestandi facultas relinquatur. Semper enim
illam unde contentiombus et rixis unde scandala oriuntur persequi
oportet ergo ad tollenda scandala omnesq; dispensationes, uirgia et controuersia
quod utraq; pars silentio conuicta moriatur. Quod et eleganter ad
Inditutum ponderauit S. Greg. lib. 5. mora. c. 3. et lib. 18. c. 28.
locum Apostoli ad Galatas 6. Mihi mundus crucis p^{ri}us est et ego mundo
solum enim Ap^{osto}lus se mundo mortuum, sed etiam ipsi mortuum esse se statuit
neuter alteri molestia inferre p^ouit. Nam si duo fortasse in uno loco sint qu
unus uiuus, alter uero sic mortuus, et si mortuus uiuentem non uidet, neq; mor
uiuus tamen mortuum uidet, ac iniurijs et molestijs reparare potest. Si ergo ser
de conceptione affirmatiua silentij perpetui publici, et p^{ri}uati morti donec

negativa viua remaneat, utpote que loqui possit. Sae illa opprobrijs, contumelijs, iniurijs, ex quibus scandala uirgia, et ripae subouentur, perpetuo molestabit sicut et hactenus fecit, ut experientia compertum est, et partim dubio primo est innuatum. Si autem utraq; Inia à S. Sede apud silentij publici et grauati morte sepelatur neutra alteram molestia afficiet, et inuindissima infota Ecc^a tranquillitas, et desiderata iam diu pag omnino conseruet, et omnibus conspicua feluiter appareat.

Rationem dubitandi cess. causam hanc esse diffinibilem ab Ecc^a. Sum quia ita insinuant summi Pontifices suis Constitutionibus et decretis ap^d. dicunt enim quousque id sit à S. Sede apud decifum seu diffinitum, etiam quia si causa conestio nis quoad alios omnes homines spectat ad fidem, et est diffinibilis ab Ecclesia imo de facto fuit diffinita. Cur ergo quoad B^{ma} uirginem non spectabit ad fidem, et erit ab Ecclesia diffinibilis? Quod uero Ecclesia utramque partem ut probabilem interim statuerit, fecit, quia habet rationem probabilem dubitandi. An B^{ma} uirgo eo privilegio peculiari sit à peccato originali immunis. Neg uero diffinitur Ecc^a esse de fide quod utraque opinio sit probabilis (si enim non posset propea altera ex illis de fide stabiliri) sed permittit utramq; à fidelibus tanquam probabilem sustineri, quousq; ab Ecclesia altera earum de fide diffiniatur. Haec dixerim obedientiae vinculis adstrictus, sed ea omnia censura et correctioni Sanctae Sedis Apud atq; eius Romanae Ecclesiae catholicae subycio. Romae in Conuentu Sanctae Mariae super Mineruam die x. Aprilis 1622.

J. Petrus Joannes Saragosa de Heredia Magister.

(Faint, mirrored bleed-through text from the reverse side of the page, including the name 'M. H. ...')

Reinhold

248

Reinhold's ... (faint handwriting)

64

